

ΚΛΑΣΙΚΟΙ
ΘΗΣΑΥΡΟΙ

ΜΙΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΣΑΡΛΣ ΝΤΙΚΕΝΣ

Διασκευή: Μαρία Δασκαλάκη

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ο Εμπενέζερ Σκρουτζ δεν έσβησε ποτέ το όνομα του γερο-Μάρλεϊ από την ταμπέλα πάνω από την πόρτα της αποθήκης κι ας είχε πεθάνει εδώ και πολλά χρόνια. Έτσι ήταν γνωστή η επιχείρησή τους: **Σκρουτζ και Μάρλεϊ**. Πολλές φορές, εξάλλου, οι πελάτες τούς μέρδευαν. Άλλοτε φώναζαν εκείνον με το όνομα του συντάιρού του κι άλλοτε το ανάποδο.

Ο γερο-Σκρουτζ ήταν πολύ τσιγκούνης! Σφιχτοχέρης, πλεονέκτης, σκληρός και μοναχικός, κλεισμένος στον εαυτό του σαν το στρείδι. Η ψυχή του ήταν κρύα και πάγωνε τα χαρακτηριστικά του προσώπου του. Η μύτη του φαινόταν ακόμα πιο σουβλερή, τα μάγουλά του ακόμα πιο ζαρωμένα και η φωνή του ακόμα πιο ενοχλητική. Αυτή την παγωνιά την κουβαλούσε μαζί του παντού.

Στον δρόμο ποτέ κανείς δεν τον σταματούσε για να τον χαιρετήσει και να του μιλήσει. Κανείς δεν ήθελε να μάθει πώς είναι η υγεία του. Κανείς δεν ήθελε να τον ρωτήσει πού ήταν ο τάδε δρόμος. Ακόμα και οι σκύλοι τραβούσαν τα αφεντικά τους μακριά απ' αυτόν, σαν να έλεγαν «καλύτερα να φυλαγόμαστε από το κακό μάτι».

Εκείνη την παραμονή Χριστουγέννων, ο γερο-Σκρουτζ δούλευε στο λογιστήριό του. Έκανε κρύο τσουχτερό και είχε ομίχλη. Το ρολόι έδειχνε μόλις τρεις, αλλά είχε ήδη σκοτεινιάσει. Η ομίχλη ήταν τόσο πυκνή που με το ζόρι διακρίνονταν τα απέναντι σπίτια. Η φωτιά στο γραφείο του Σκρουτζ ήταν μικρή –έκανε, βλέπετε, οικονομία στα κάρβουνα– αλλά η φωτιά στο γραφείο του υπάλληλού του ήταν πολύ πολύ μικρότερη... Όταν ο υπάλληλος μπήκε μέσα με το φτυάρι για να πάρει κι άλλα κάρβουνα, εκείνος του είπε πως είναι ώρα να σχολάσει. Ακούς εκεί να πάρει κι άλλα κάρβουνα...

— Καλά Χριστούγεννα, θείε! ακούστηκε αναπάντεχα μια χαρούμενη φωνή.

Ήταν ο ανιψιός του που είχε παρουσιαστεί ξαφνικά μπροστά του.

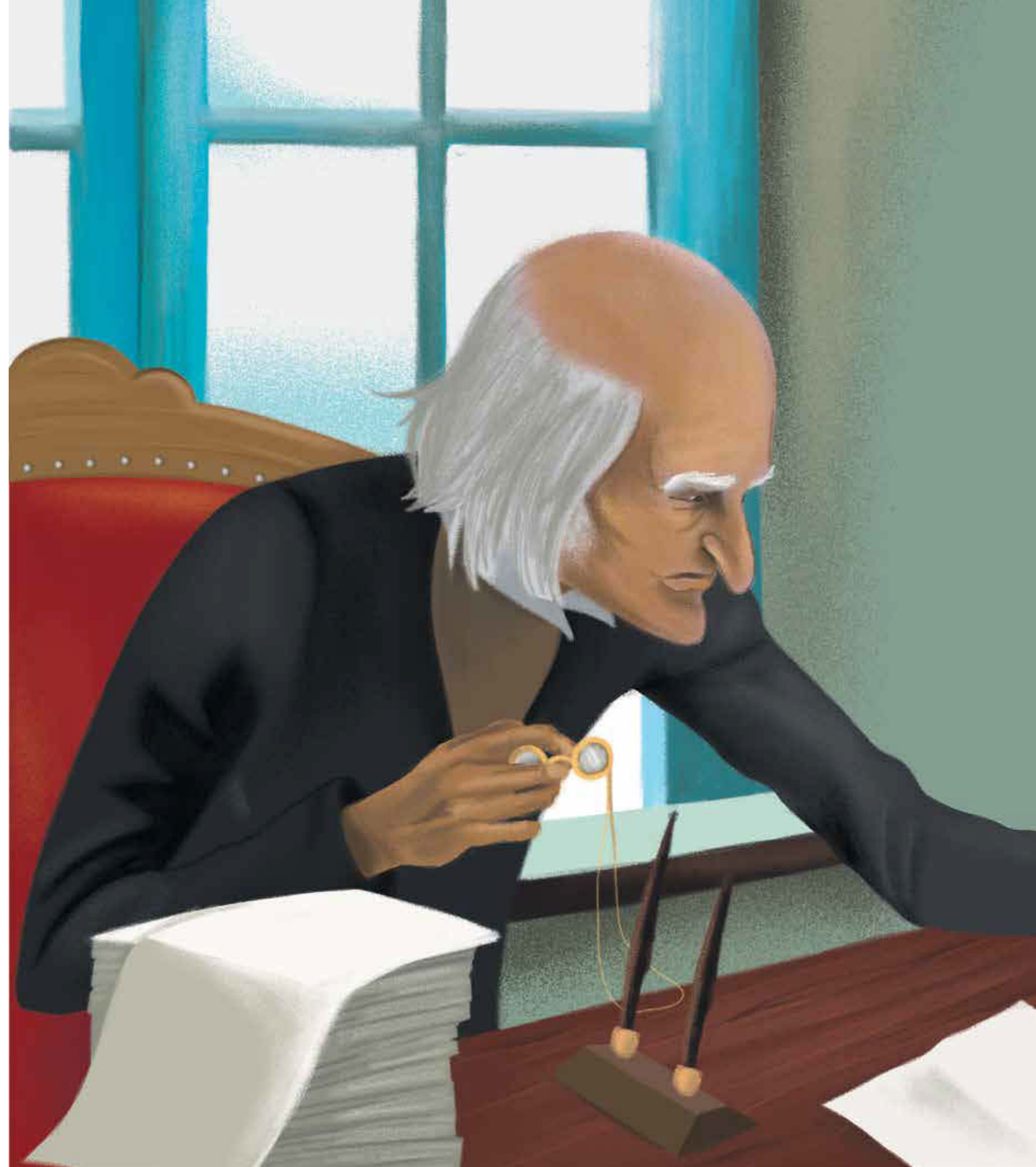
— Ανοησίες... είπε εκείνος κοιτάζοντάς τον πίσω από τα μικρά γυαλιά του.

— Ανοησίες τα Χριστούγεννα; γέλασε εκείνος. Σοβαρολογείς, θείε;

— Και βέβαια σοβαρολογώ. Ακούς εκεί... Κι επειδή είναι Χριστούγεννα, τι; Γιατί είσαι χαρούμενος; Αρκετά φτωχός δεν είσαι;

— Κι εσύ γιατί είσαι τόσο γκρινιάρης και μελαγχολικός; Αρκετά πλούσιος δεν είσαι; του απάντησε εκείνος.

— Ανοησίες, ξανάπε ο Σκρουτζ ανασηκώνοντας τους ώμους του.

ΜΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΣΑΡΛΣ ΝΤΙΚΕΝΣ

Η σειρά *Κλασικοί θησαυροί* συλλέγει τα σημαντικότερα μυθιστορήματα της παγκόσμιας και της ελληνικής λογοτεχνίας και τα παρουσιάζει διασκευασμένα για παιδιά, ώστε να μην ξεχαστούν ποτέ!

Ο σκληρός και τσιγκούνης Εμπενέζερ Σκρουτζ ζει εδώ και πολλά χρόνια κλεισμένος στον εαυτό του. Τα Χριστούγεννα τον αφήνουν αδιάφορο. Αναρωτιέται γιατί να υπάρχουν. Δεν αντέχει τους ανθρώπους που αγαπούν τις γιορτινές μέρες και χαίρονται όσο αυτές πλησιάζουν. Δεν αντέχει ούτε τον ίδιο του τον ανιψιό, τον μοναδικό του συγγενή!

Μα εκείνα τα παγωμένα Χριστούγεννα, το χιόνι θα έφερνε μαζί του τρία πνεύματα για να του δώσουν ένα μάθημα. Τα πνεύματα θα ταξιδέψουν τον γερο-Σκρουτζ στο παρελθόν, το παρόν και το μέλλον και θα τον ταρακουνήσουν για τα καλά... Αν δε ζεσταινόταν η παγωμένη του καρδιά, αν δεν άρχιζε να δίνει αγάπη στους ανθρώπους, το μέλλον του θα ήταν πολύ άσχημο...

Και ξαφνικά, ο Εμπενέζερ, βγαίνει στους δρόμους ανήμερα των Χριστουγέννων και χαμογελά...

Η *Χριστουγεννιάτικη ιστορία* πρωτοδημοσιεύτηκε το 1843. Πρόκειται για ένα από τα πιο γνωστά έργα του σπουδαίου Άγγλου συγγραφέα Τσαρλς Ντίκενς και δίκαια συγκαταλέγεται στους θησαυρούς της κλασικής λογοτεχνίας.

www.minoas.gr

9 786180 216530
ISBN 978-618-02-1653-0

ΚΩΔ. 14277